

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת וירא - Shabbos Parshas Vayaira

יז חשוון תשס"ב - November 3 2001

לכל זמן ועת.....(Monsey, NY)

הדלקת נרות - 4: 32 שקיעה/יום השבת - 4: 49
זמן קריאת שמע/מ"א - 8: 29 צאת הכוכבים/מעריב - 5: 39
זמן קריאת שמע/גר"א - 9: 05 לשיטת רבינו תם - 6: 01

מדעת עליון

וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום וגו' (יח-א))
פרש"י יום שלישי למילתו ובא הקב"ה ושאל בשלמו עכ"ל. ויש להקשות,
הרי למה כל התרי"ג מצות קיים אברהם אבינו מעצמו, כמשאחז"ל, אבל
מצות מילה לא קיים רק עד שהיה ציווי מן השי"ת עליו?
כתב הגמ"ר לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל בס' קדושת לוי, שהנה גדולים
מעשה צדיקים להיות המעשה נעשה כרצונם אפילו לבטל רצון העליון. ומעשה
המילה, שהאדם חותך מגוף השלם שברא הבורא, מורה על זה שרצון
הצדיקים גדול מרצון העליון. ובאמת האב לאהבת בנו ולחבתו יכול לומר לבנו,
"מעשיך יהיה גדול ממעשי", כי זה דרך העולם שהאב ירצה שבנו יהיה גדול
ממנו, אבל שהבן יאמר לאביו, "מעשי יהיה גדול ממעשיך", אעפ"י שהבן יודע
שהאב אוהב אותו ומחבב חיבה יתירה לבנו, זה חס ושלוש שהבן יאמר כן, כי
זהו עזות נורא שהבן ידבר דברים כאלו לאביו.
ולכן, כאשר מבואר ממצות מילה שהמצוה הזאת מורה על רצון התחתון
הגובר על רצון העליון, זה אי אפשר לעשות עד שיהיה הציווי מן השי"ת ממש
עליו לעשותו, דאלי"כ יהיה זה עזות גדול שהתחתון יגבר על העליון בלי רשות
העליון, וזה מורה שמעשה התחתונים גדולים ממעשה העליונים. לפיכך, לא
מל אברהם אבינו מעצמו עד שהיה הציווי מן הקב"ה ממש לעשות מצוה זו.

קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ... והעלהו שם לעולה (כב-ב)
קשה, מדוע מביאים חז"ל את עיקר טענתו של אעפ"י שהיה יכול לטעון

ויאמר אברהם אלקים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו (כב-ה)

A classic question is asked: Who demonstrated a greater resolve in his
self-sacrifice, to Hashem - Avrohom Avinu, who was absolutely
prepared to slaughter his only son, or Yitzchok Avinu, who willingly gave
himself to be sacrificed?

Says R' Menachem Mendel of Kotzk ZT"L, Avrohom Avinu
contemplated and saw to which level his son Yitzchok had venerated.
Avrohom had received the decree directly from Heaven, whereas Yitzchok
only heard the command through the words of his father. In spite of this,
Yitzchok went to the *Akeidah* with the same eagerness and joy that his
father had shown. When Avrohom saw this, he envied Yitzchok. Thus, the
posuk tells us, "And Avrohom returned to his young
men" - Avrohom remembered the days of his own youth, when as a young
man himself, he willingly sacrificed his own life and was thrown into the
burning furnace for the glory of Heaven. As a result, "ויקמו וילכו יחדו",
"They rose up and went together" - Avrohom joined his son Yitzchok, and
together they rose to the highest spiritual level.

הוא היה אומר....

R' Simcha Bunim of Pshischah ZT"L would say:

"A wagon driver once asked me to help him push his wagon out of the
mud. I told him I was too weak. 'You're not too weak,' he told me, 'You're
too lazy!' From him I learned that 'weakness' is often no more than a form of
laziness!"

R' Moshe of Kobrin ZT"L would say:

"When a person suffers, he shouldn't say things are bad. Rather, the
situation is bitter. Hashem does nothing bad. Just as medicine, although it
might be bitter is beneficial, so too events are always beneficial even if they
are bitter."

R' Yehudah Chaim of Shklov ZT"L would say:

"Life has taught us that love does not consist in gazing at each other
but in looking outward together in the same direction."

MANY THANKS TO MR AND MRS CHAIM PAPITA
FOR SPONSORING THIS ISSUE

To sponsor or dedicate an issue please E-Mail: TorahTavlin@Aol.com

were from my own coops. Believe me *rebbe*, nothing was spared."

The Berditchever continued. "And when they came, they also received drinks?" "Yes, of course. I supplied homemade wine and beer, and water from a well newly dug specifically for the guests."

"And when they left," queried the Berditchever, "did you give them an escort out of town like *Avrohom Avinu* did for his guests?"

"Well, that is one thing that is very difficult to do," conceded the man. "Since I am either at my business or busy with the guests still on the premises, I find myself unable to accompany each guest on his way."

"Well," concluded R' Levi Yitzchok, "that is your answer. You see, a Jew is required to provide his guest with **"אשל"** - which stands for *"food, drink, and escort"* - *food*, *שתיה*, *drink*, and *לוויה* - *escort*. You however, only provided them with food and drink, which spells out *"אש"* - *fire*. By the fact that you only provided *Aish*, fire is what you got in return!"

TORAH GEMS

ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלקים במקום הזה וכו' (כ-יא)

Chazal tell us that the word *"only"* - *"רק"* is an exclusionary term. What was Avrohom intending to exclude with this statement and what was the significance of his pronouncement?

R' Elchonon Wasserman ZT"L HY"D, remarks that the use of the term *"רק"* in this *posuk*, indicates that Avimelech and his people possessed great wisdom and *Derech Eretz* - proper behavior, but they lacked *יראת שמים* - *Fear of Heaven*. Avrohom Avinu perceived that this shortcoming, in and of itself, would result in the tragedy that *"והרגוני על דבר אשתי"* - *"They will kill me on account of my wife"*. In *Koheles*, *Shlomo Hamelech* declares, *"Fear G-d and fulfill His mitzvos, for that is the whole man"* - Don't think *Yiras Shomayim* is merely a commendable intrinsic quality in man: It is the essence of man! A person who lacks Fear of Heaven, is no more than an animal in human form!

Germany, *יימייש*, was considered the world's most culturally advanced nation. The Holocaust testifies to the terror and barbarism that this "cultured" nation perpetrated upon the Jewish people, and upon the rest of Europe in order to destroy the Jews. All their technology did not restrain them in committing their heinous crimes. Clearly then, without *Yiras Shomayim* no amount of wisdom can restrain man's evil inclination.

לגבי העקידה, רק מפאת ההבטחה של *"כי ביצחק יקרא לך זרע"*? הלא היה יכול לשאול שאלה יותר גדולה, כי הרי כתי' *"לא תרצח"*, ושריפת הבנים היא מתועבות הכנענים שעליהן נא' *"לא תעשו כן לה' אלקיכם"*?

ותירץ הגמור' אליהו דסלר זצ"ל בס' מכתב מאליהו, דיש אפשרות שיוולד אדם בן שכל תכלית יצירתו וכל חלקו בגילוי הוא להיות כלי לבחינת אביו, ולגילויים גדולים אשר יצאו מקיום גזירת שמים במסירות עליונה כזו. ואפשר שלשם גילוי מאוחד זה, זימנו אותו בן מן השמים, אך אין שייך שידע האדם דבר זה אלא ע"י נבואה וככל מקרה של הוראת שעה.

ועתה מובן לנו, שאפשר היה אברהם חושב שכל תוכן חלקו של יצחק בנו בבריא, היה כלול במסירת נפשו באופן זה, בהיותו כלי לנסיונו של אברהם אביו בגדר של הוראת שעה, וזהו שנתגלה לו בנבואתו. וא"כ נבין מדוע היה יכול לטעון אחר כך רק מהבטחת ה' של *"כי ביצחק יקרא לך זרע"*, ולא מעצם ענין ההעלאה לקרבן, כי אין כאן שום ענין של רציחה או מעשה כנענים, כי הקרבת בנו לה' היה עיקר תכליתו של יצחק בעולם, ובגלל זה היה נברא.

מעשה אבות....סימן לבנים

ייטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה' וכו' (כא-לג)

Once, a Jew came to R' Levi Yitzchok of Berditchev ZT"L to pour out his heart. He was a well to do businessman and had dedicated a substantial amount of money and personal time to the *mitzvah* of *Hachnosas Orchim* - welcoming guests. He had a special wing in his house built for the various guests who came his way, including a staff of cooks, maids and attendants to see to their needs. His homemade beer and wine, and freshly baked bread was served to his guests just like to his own family. The wealthy were treated like royalty, and the poor were treated like the wealthy. What was wrong?

"*Rebbe*," lamented the gentleman, "I can't believe my eyes, I can't believe that it is true. Early this morning my entire estate burned to the ground. Everything was consumed, nothing is left. If it was only my house I wouldn't be so distraught," he continued in a pained voice, "but the entire *Hachnosas Orchim* project is lost. I don't know how this could have happened. What did I do to warrant such ruin?!"

The Berditchever sunk deep into thought for a few minutes then looked up compassionately at the man standing in anguish before him. "Tell me," he began, "when the guests came, did you give them food to eat?"

"Yes," answered the distraught man, "I gave them the best. Fresh bread and vegetables from my garden were always on the table. The chickens